REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-2406/2023-23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Goranu Felji, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Dijane Tomić, OIB: 43655116732, iz Zagreba, Susedsko polje 33D, zastupane po punomoćniku Goranu Devrnji, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d, OIB: 53056966535, iz Zagreba, Magazinska cesta 69, zastupanog po punomoćnik Josip Grošeta, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Glamuzina & Grošeta d.o.o. iz Zagreba, temeljem generalne punomoći broj: Su-1400/19, radi utvrđenja isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 07. listopada 2026., u prisutnosti tužiteljice osobno, punomoćnika tužiteljice Ivana Zibara, odvjetničkog vježbenika kod odvjetnika Gorana Devrnje i punomoćnika tuženika Frane Bogdana, odvjetničkog vježbenika u Odvjetničkom društvu Glamuzina & Grošeta d.o.o., dana 30. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., OIB: 53056966535, isplatiti tužiteljici Dijani Tomić, OIB: 43655116732, iznos od 5.516,97 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na iznose od:
- 3,24 eura od dana 11. listopada 2008.,
- 32,49 eura od dan 11. studenog 2008.,
- 12,90 eura od dana 11. prosinca 2008.,
- 37,80 eura od dana 13. siječnja 2009.,
- 41,63 eura od dana 10. veljače 2009.,
- 43,36 eura od dana 10. ožujka 2009.,
- 38,60 eura od dana 10. travnja 2009.,
- 39,51 eura od dana 11. svibnja 2009.,
- 32,21 eura od dana 10. lipnja 2009.,
- 26,85 eura od dana 10. srpnja 2009.,
- 28,27 eura od dana 11. kolovoza 2009.,
- 31,10 eura od dana 10. rujna 2009.,
- 43,05 eura od dana 13. listopada 2009.,
- 39,06 eura od dana 07. studenog 2009.,
- 46,55 eura od dana 11. prosinca 2009.,

- 52,55 eura od dana 16. siječnja 2010.,
- 61,09 eura od dana 11. veljače 2010.,
- 59,13 eura od dana 13. ožujka 2010.,
- 70,72 eura od dana 13. travnja 2010.,
- 68,53 eura od dana 14. svibnja 2010.,
- 72,81 eura od dana 16. lipnja 2010.,
- 109,91 eura od dana 16. srpnja 2010.,
- 102,27 eura od dana 14. kolovoza 2010.,
- 125,60 eura od dana 15. rujna 2010.,
- 117,54 eura od dana 15. listopada 2010.,
- 104,57 eura od dana 16. studenog 2010.,
- 131,93 eura od dana 11. prosinca 2010.,
- 166,73 eura od dana 11. siječnja 2011.,
- 142,09 eura od dana 16. veljače 2011.,
- 150,73 eura od dana 13. travnja 2011.,
- 139,74 eura od dana 21. svibnja 2011.,
- 141,71 eura od dana 24. svibnja 2011.,
- 188,37 eura od dana 28. lipnja 2011.,
- 204,57 eura od dana 19. travnja 2012.,
- 198,33 eura od dana 19. travnja 2012.,
- 130,13 eura od dana 19. svibnja 2012.,
- 131,99 eura od dana 20. lipnja 2012.,
- 128,87 eura od dana 11. srpnja 2012.,
- 129,69 eura od dana 16. kolovoza 2012.,
- 127,35 eura od dana 19. listopada 2012.,
- 122,31 eura od dana 17. studenog 2012.,
- 127,69 eura od dana 19. prosinca 2012.,
- 130,27 eura od dana 19. siječnja 2013.,
- 128,46 eura od dana 19. veljače 2013.,
- 118,31 eura od dana 10. svibnja 2013.,
- 126,93 eura od dana 10. lipnja 2013.,
- 127,69 eura od dana 19. lipnja 2013.,
- 108,46 eura od dana 19. lipnja 2013.,
- 99,29 eura od dana 19. lipnja 2013.,
- 99,06 eura od dana 19. rujna 2013.,
- 101,31 eura od dana 10. prosinca 2013.,
- 104,92 eura od dana 12. ožujka 2014.,
- 191,50 eura od dana 10. rujna 2014.,
- 187,01 eura od dana 12. siječnja 2015.,
- 190,19 eura od dana 11. svibnja 2015.,

do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila posljednjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena od dana dospijeća svakog pojedinog potraživanja do dana 31. srpnja 2015. godine, a za razdoblje od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022., po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, od 01. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje

posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 01. siječnja 2024. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan prigovor tuženika Raiffeisenbank Austria d.d. OIB: 53056966535, radi prebijanja tražbine u iznosu od 57.869,53 eura sa zateznim kamatama tekućim od 01. listopada 2015. do isplate.

III. Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., OIB: 53056966535, naknaditi tužiteljici Dijani Tomić, OIB: 43655116732, trošak parničnog postupka u iznosu od 1.846,58 eura sa zateznom kamatom tekućom od 30. listopada 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od 05. travnja 2023. navodi kako je tužiteljica kao korisnik kredita sklopila sa tuženikom Ugovor o kreditu broj 069-50-5007370 od 30. srpnja 2008. u iznosu od 173.770,00 CHF s valutnom klauzulom u CHF u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita. Navodi da su povrede ugovornih odredbi koje se navode u ovoj tužbi utvrđene pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-1401/2012 od 04. srpnja 2013. u kolektivnom sporu koji je radi zaštite prava potrošača pokrenula udruga Potrošač protiv osam banaka koje posluju u RH, između ostalog i tuženika, a ista presuda je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj: Pž-6632/17 od 14. lipnja 2018. Također ukazuje na presudu Vrhovnog suda RH broj: Rev-2221/2018 od 03. rujna 2019. kojom su odbijene revizije banaka u kolektivnom sporu udruge Potrošač, a čime je riješeno i pitanje valutne klauzule za valutu CHF te je odlučeno da pojedinačni potrošači imaju pravo tražiti povrat iznosa preplaćenih s osnova valutne klauzule u toj valuti. Slijedom navedenog, tužiteljica potražuje od tuženika isplatu preplaćenog iznosa od 5.516,97 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, uz naknadu parničnog troška tužiteljici sa zateznom kamatom od dana donošenja presude do isplate, a kako je to konačno specificirano podneskom tužitelja od 18. prosinca 2025.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je osporio tužbu i tužbeni zahtjev te naveo da je predmetni ugovor o kreditu konvertiran sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju. Također je u bitnom istaknuo da tužiteljica svoj tužbeni zahtjev zasniva na presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-6632/17 od 14. lipnja 2018. donesenoj u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača. Navodi da je sporna odredba tužiteljici bila jasna,

razumljiva i lako uočljiva, da se o istoj pojedinačno pregovarala te da nije suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Također navodi da valutna klauzula nije ugovorena kao jednostrana klauzula, dakle kao klauzula koja bi štitila u slučaju aprecijacije CHF, ali ne bi djelovala u korist tužiteljice u slučaju devalvacije CHF, već je ugovorena kao dvostrana klauzula koja prati kretanje CHF u odnosu na HRK u oba smjera. Navodi da tuženik ne ostvaruje nikakav ekstra profit na temelju valutne klauzule u CHF, imajući u vidu da je i sam zadužen u istoj valuti, što je nesporno utvrđeno u kolektivnom sporu. Tuženik ističe i prigovor zastare te prigovara visini tužbenog zahtjeva. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja rješenja o trošku do isplate.

2.1. Tuženik ističe i prigovor radi prebijanja svoje tražbine u iznosu 57.869,53 eura s obzirom da je za isti iznos provedbom konverzije smanjeno dugovanje tužiteljice, a sve sa zateznom kamatom tekućom od 01. listopada 2015. do isplate, a kako je to konačno specificirano podneskom od 26. veljače 2026.

3. Tijekom postupka, sud je izvršio uvid u svu spisu priloženu dokumentaciju: presliku Ugovora o kreditu broj 069-50-5007370 od 30. srpnja 2008. (list 9-12), presliku Sporazuma o konverziji tražbine po kreditu broj: 069-50-5007370 od 27. svibnja 2016. (list 13, 65-66), presliku prijepisa knjigovodstvene kartice (list 14-24), presliku Kontrolnog ispisa unosa korištenja (list 25), presliku otplatnog plana (list 26-39), presliku Ugovora o kreditu broj 069-50-748850 od 05. siječnja 2018. (list 41-48), presliku dopisa tuženika od 28. travnja 2016. (list 67-70), presliku otplatnog plana kredita s valutnom klauzulom u CHF (list 71-74), presliku pregleda izvršenih uplata (list 75-81), presliku Izjave o prihvatu izračuna konverzije od 27. svibnja 2016. (list 82), presliku Izvještaja ovlaštenog revizora – nadopuna od 13. siječnja 2016. (list 87-90). Sud je također proveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Zrinku ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o. (list 140-155), kao i dokaz saslušanjem tužiteljice (list 191).

4. Sud nije proveo dokaz saslušanjem svjedoka javnog bilježnika i Marine Šiprak s obzirom na utvrđenja u presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Rev-3142/18 od 19. ožujka 2019. jer pravomoćne presude iz spora kolektivne pravne zaštite imaju izravan učinak koji obvezuje ovaj sud te stoga nije potrebno provoditi personalne dokaze, kao i odluke Europskog suda za ljudska prava, OTP banka i dr. protiv Hrvatske (zahtjev broj: 38541/21 od 08. studenog 2022.) kojom je utvrđeno da nije došlo do povrede načela jednakosti stranaka jer nisu saslušavani bankovni službenici, a imajući u vidu i načelo ekonomičnosti postupka, te činjenice da niti jedan od predloženih svjedoka nije sudjelovao u neposrednim pregovorima s tužiteljicom oko sklapanja predmetnog ugovora o kreditu.

5. Sud je, sukladno odredbi čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka USRH, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - u daljnjem tekstu: ZPP) dopustio povećanje tužbenog zahtjeva, odnosno preinaku tužbe podneskom tužitelja od 18. prosinca 2025. s obzirom da tužitelj nije mogao preinačiti tužbeni zahtjev do zaključenja prethodnog postupka bez svoje krivnje, već je isto mogao preinačiti tek nakon provedenog financijskog vještačenja, a sve sukladno Zaključku sa sastanka predsjednika Građanskog odjela županijskih sudova i

Građanskog odjela Vrhovnog suda RH, poslovni broj: Su-IV-162/2021 od 26. studenog 2021.

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7. Između stranaka nije sporno da su stranke, i to tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor, sklopili ugovor o kreditu broj 069-50-5007370 od 30. srpnja 2008. na iznos od 173.770,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita (članak 1. Ugovora), s rokom otplate od 360 mjeseci (članak 4. Ugovora), u kojem ugovoru je odredbom članka 2. ugovorena promjenjiva redovna kamatna stopa u iznosu od 4,00% godišnje, u skladu s Odlukom o kamatnim stopama kreditora, te činjenice da su stranke sklopile Sporazum o konverziji od 27. svibnja 2016., pa se navedeno neće posebno obrazlagati.

8. Sporno je mogu li se na konkretan predmet primijeniti utvrđenja iz presude Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj Pž-6632/17 od 14. lipnja 2018. te je li nastupila zastara tužiteljevog potraživanja te je li tuženik primjenom ugovorne odredbe kojom je ugovorena odredba koja se odnosi na valutnu klauzulu uz koju je vezana glavnica švicarski franak neosnovano ostvario korist u visini razlike iznosa koje je tužitelj uplaćivao, a koji su veći od iznosa prema anuitetu definiranom s obzirom na početnu vrijednost CHF, te radi li se o konvertiranom kreditu sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju, te prigovor radi prebijanja.

9. Tužiteljica se pravilno tijekom ovog postupka poziva na pravomoćnu presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž-6632/17 od 14.6.2018. kojom je u odnosu na tuženika potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-1401/12 od 04. srpnja 2013. Odlučujući o reviziji protiv presude Visokog trgovačkog suda RH posl.br. Pž-6632/17 od 14.6.2018., Vrhovni sud RH je svojom presudom i rješenjem posl. br. Rev-2221/18 od 3.9.2019. u odnosu na ovdje tuženika odbio kao neosnovanu reviziju protiv drugostupanjske presude Pž-6632/17 od 14.06.2018. kojom je utvrđeno da je ta banka u određeno navedenom razdoblju povrijedila kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak sve suprotno odredbama čl. 81., čl. 82. i čl. 90. Zakona o zaštiti potrošača iz 2003. u razdoblju od 1.6.2004. do 6. 8. 2007., a od 7. 8.2007. do 31. 12.2008. suprotno odredbi čl. 96. i čl. 97. Zakona o zaštiti potrošača iz 2007., a koje povrede traju i dalje te je naloženo tuženom prekinuti s takvim postupanjem i zabranjeno takvo ili slično postupanje.

10. Sukladno odredbi čl. 502c ZPP-a fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502a st. 1. navedenog Zakona da su određenim postupanjem, uključujući propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužiteljica ovlaštena štititi. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati. Riječ je u konkretnom slučaju, dakle o specifičnom proširenju subjektivnih granica pravomoćnosti presuda kojima se prihvaćaju zahtjevi za zaštitu kolektivnih interesa i prava i to samo u slučaju ako pojedini zahtjevi za zaštitu budu prihvaćeni.

11. Nadalje, i prema odredbi čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz čl. 106. st. 1.

navedenog Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštitite potrošača iz čl. 106. st. 1. navedenog Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika. Kako se u konkretnoj situaciji tužiteljica poziva upravo na pravno utvrđenje iz rečene presude kojom je utvrđeno da je tuženik povrijedio prava tužiteljice kao potrošača i ujedno korisnika kredita, a u kojima je koristio ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovarao valutnu klauzulu, te takvu odredbu ugovora pravomoćno utvrđuje ništetnim.

12. Tužiteljica u svom iskazu na ročištu od 07. listopada 2026. navodi da je otišla u poslovnicu tuženika namjeravajući sklopiti ugovor o kreditu radi rješavanja stambenog pitanja, te joj je ponuđen gotov formirani ugovor o čijim odredbama nije mogla pregovarati, niti su ju posebno upozorili djelatnici tuženika da bi moglo doći do tako velikog rasta tečaja CHF u odnosu na HRK. Sredstva iz kredita utrošila je u kupnju stana kojeg je koristila isključivo u osobne, a ne poslovne svrhe, te stan nije iznajmljivala niti davala u zakup, niti je u utuženo vrijeme imala obrt. Tuženik joj je 2015. otkazao predmetni kredit te je 2016. bila primorana sklopiti Sporazum o konverziji tražbine po predmetnom kreditu.

13. Dakle i iz iskaza tužiteljice, kojeg je sud prihvatio u cijelosti kao logičan i životno uvjerljiv, te sukladno s ostalom dokumentacijom u spisu, također proizlazi da tužiteljica s tuženikom nije mogla pregovarati o niti jednoj odredbi predmetnog ugovora o kreditu niti su ju djelatnici tuženika upozorili da bi moglo doći do većeg povećanja anuiteta uslijed povećanja tečaja CHF u odnosu na HRK.

14. U odnosu na prigovor zastare potraživanja tužiteljice Vrhovni sud RH je u odluci od 20.3.2018. broj Rev-2245/17-2 zauzeo stav da je pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača došlo do prekida zastare na temelju čl. 241. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO), zbog čega zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke Visokog trgovačkog suda RH posl.br. Pž-6632/17 od 14. lipnja 2018., donesene u povodu te tužbe, dakle od 14. lipnja 2018. Kako je tužba u ovom predmetu podnesena 05. travnja 2023. to nakon ponovnog početka tijeka zastarnog roka od 14. lipnja 2018. nije istekao rok od pet godina iz čl. 225. ZOO-a, zbog čega prigovor nije osnovan.

15. Sukladno odredbi čl. 323. st. 1. ZOO, u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće ili se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Nadalje, sukladno odredbi čl. 323. st. 2. ZOO, ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ništetnog ugovora odgovoran je svome suugovaratelju za štetu koju trpi zbog ništetnosti ugovora ako ovaj nije znao ili prema okolnostima nije morao znati za postojanje uzroka ništetnosti. U konkretnoj situaciji, tuženik je na temelju ništetnih ugovornih odredbi ostvario korist u vidu plaćanja veće naknade za kredit, odnosno korist na osnovu razlike u tečaju CHF. Stoga je tuženik u obvezi platiti tužiteljici razliku u vidu više plaćene razlike koja proizlazi iz razlike između tečaja zbog ništetnih ugovornih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu u smislu odredbe čl. 1111. st. 1. ZOO. Posljedica ništetnosti nepoštenih ugovornih odredbi je

vraćanje preplaćenih iznosa sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 1115. ZOO-a od dana stjecanja do isplate.

16. Slijedom svih izloženih razloga, ovaj sud prihvatio je stav tužiteljice da se radi o ništetnosti predmetnih dijelova odredaba Ugovora o kreditu i na okolnost utvrđivanja razlike tečaja valute izveden je dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o. iz čijeg nalaza i mišljenja od 16. prosinca 2025. proizlazi da razlika obveza, u razdoblju od dana dospijeća prve obveze (30.9.2008.) do zadnjeg podmirenog anuiteta prije otkaza kredita (anuitet s dospijećem 30.11.2013.), a koja proizlazi iz razlike između tečaja za valutu CHF primijenjenog kod otplate (na dan dospijeća pojedine obveze) i tečaja za valutu CHF važećeg u vrijeme isplate kredita, iznosi ukupno 5.516,97 eura (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika). Iznosi po mjesecima te datumi dospijeća i plaćanja navedeni su u tablicama koje prileže nalazu i mišljenju vještaka.

17. Sud je predmetni nalaz i mišljenje vještaka Zrinka Ručevića iz Ručević vještačenja d.o.o. prihvatio u cijelosti jer je isti sukladan s ostalim dokazima u spisu, te izrađen stručno, valjano obrazložen i u skladu s pravilima struke, uzevši u obzir da je vještak imao na uvid svu relevantnu dokumentaciju, te na koji tužiteljica nije imala nikakve primjedbe niti prigovore, dok su prigovori tuženika pravne prirode. Iz predmetnog nalaza i mišljenja sud je utvrdio visinu tužbenog zahtjeva.

18. U odnosu na prigovor tuženika radi prebijanja tražbine tuženika s tražbinom tužitelja valja napomenuti da je za navedenu tražbinu tužitelj istaknuo prigovor zastare koji je osnovan s obzirom da su sva utvrđenja kolektivnog spora glede ništetnosti ustanovljena isključivo u korist potrošača, pa se tako i stajalište o prekidu zastare potraživanja ne može primijeniti na tuženika, slijedom čega zastarni rok za stjecanje bez osnove od 5 godina za tuženika nikada nije prekinut i isti je istekao s obzirom da je tuženik prigovor radi prebijanja istaknuo 2023., a zadnja tražbina iz predmetnog kredita je dospjela 2015. kada je i predmetni ugovor o kreditu otkazan. Stoga je sud odbio tuženikov prigovor radi prebijanja kao neosnovan, odnosno odlučio kao pod točkom II. izreke ove presude.

19. U odnosu na navode tuženika da se ovdje radi o konvertiranom kreditu sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju, valja napomenuti da je uvidom u predmetni Sporazum o konverziji od 27. svibnja 2016. vidljivo da je kredit iz predmetnog Ugovora o kreditu tužiteljici otkazan dana 29. rujna 2015., dakle 8 mjeseci prije predmetnog Sporazuma o konverziji.

20. S obzirom da je utvrđeno da je ništetna odredba Ugovora o kreditu u dijelu kojim je ugovorena valutna klauzula, to je tuženik u utuženom razdoblju bez osnove obračunavao i naplaćivao veće anuitete od onih na koje je imao pravo te da je u utuženom razdoblju tužiteljici naplatio više od ugovorenog iznosa, kako je to utvrđeno nalazom i mišljenjem vještaka, odnosno bez pravne osnove.

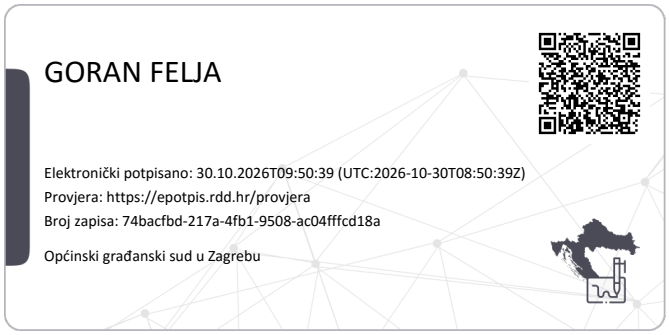
21. Slijedom navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev tužiteljice kojim zahtijeva da joj tuženik na ime razlike isplati iznos od 5.516,97 eura sa zateznim kamatama od dana plaćanja svakog pojedinog anuiteta do isplate te je primjenom odredbi čl. 1111. i 1115. ZOO-a odlučeno kao pod točkom I. izreke ove presude.

22. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 151., 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Sud je tužiteljici priznao trošak u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 dalje: Tarifa) prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake radnje te troškovnikom. Trošak se odnosi na sastav tužbe od 05. travnja 2023. sukladno Tbr 7.1. Tarife u iznosu od 100 bodova, za sastav podnesaka od 14. rujna 2023., 18. prosinca 2025. i 12. ožujka 2026. sukladno Tbr. 8.1. Tarife u iznosu od 3x100 bodova, te za sudjelovanje na ročištima od 09. rujna 2025. i 07. listopada 2026. sukladno Tbr. 9.1. Tarife u iznosu od 2x100 bodova, što ukupno iznosi 600 bodova. Obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura sukladno Tbr. 54 Tarife navedeni trošak tužitelja iznosi 1.200,00 eura, što uvećano za 25% PDV-a sukladno Tbr. 46 Tarife iznosi 1.500,00 eura. Tužiteljici je valjalo priznati i trošak plaćenog predujma za financijsko vještačenje u iznosu od ukupno 300,00 eura, te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 46,58 eura odmjerenu sukladno Zakonu o sudskim pristojbama i Tarifi sudskih pristojbi pa ukupno dosuđeni trošak iznosi 1.846,58 eura, kako je i odlučeno pod točkom III. izreke ove presude.

23. Sud nije prihvatio zahtjev tužiteljice za naknadom troška za sastav podneska od 26. kolovoza 2024. s obzirom da isti ne prileži spisu te za sudjelovanje na ročištu za objavu presude obzirom isto nije potrebno za vođenje parnice (čl. 155. st. 1. ZPP-a) te obzirom da se presuda po objavi ističe na internetskoj stranici e-oglasna ploča suda te je uredno pozvane stranke mogu preuzeti i neposredno u sudu (čl. 335. st. 9. i 10. ZPP-a).

U Zagrebu 30. listopada 2026.

Sudac:
Goran Felja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:
-od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno

- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.
Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:
1. Tužiteljici po pun.
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088f-680d0**

Kontrolni broj: **0ec0f-644e0-fe5cb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.